

ἔνθα ν' ἀποθάνηται παρακλήσεις, χρήματα ἐν ἑνὶ λόγῳ τὰ πάντα μεταχειρίζεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ ἔὰν ἕδη ὅτι δλα εἶναι εἰς μάτην, ἐγέρει μόνος τὸν ἀποθνήσκοντα καὶ τὸν μετακομίζει μακρὰν τῆς οἰκίας του, καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὸν νόμον θεωρεῖται ἔνοχος τοῦ θυνάτου τοῦ παρὰ τὴν θύραν τῆς οἰκίας του τελευτήσαντος. Οὐχ ἡττον ὅμως πολλάκις, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ γειμῶνος, κείνης ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐρρήματα τῆς κάκεσσες πτώματα, τὰ ὅποια οἱ διαβαίνοντες οὐδὲ κανὸν ἐνὸς βλέμματος ἀξιοῦσιν. Ἀλλ' οἱ ἐπαίται, καλῶς τὸν νόμον γνωρίζοντες, ἐκλέγουσι συνήθως ὡς νεκρικὴν των κοίτην τὸ κατώφλιον τῶν οἰκιῶν ἐκείνων τῶν ἐμπόρων, καὶ οὐ πάντας οἱ ἐμπόροι οὗτοι, θελήσαντες νὰ φεισθῶσι μικροῦ τινος χρηματικοῦ ποσοῦ, ῥίπτονται πολλάκις εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἀναγκάζονται νὰ ὑποστῶσι παντοειδεῖς κακώσεις ἐκ μέρους τῶν δικαστῶν, οἵτινες ὅσῳ εὔπορωτεροι εἶναι οἱ φυλακισθέντες, τοσούτῳ προθυμότερον παρενοχλοῦσι καὶ καταπιέζουσιν αὐτούς.

Περιττὸν εἶναι νὰ προσθέτωμεν ἐνταῦθα ὅτι πάντες οἱ ῥακενδύται οὗτοι ἔξασκεῦσι καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κλέπτου. Δὲν γίνεται κλοπὴ, δὲν γίνεται ληστεῖα ἢ λεηλασία, εἰς ἣν νὰ μὴ λαμβάνωσι μέρος καὶ σπανίως συλλαμβάνονται ἐπ' αὐτοφόρῳ· διότι διάκις πρόκειται νὰ εἰσβάλλωσι χάριν κλοπῆς εἰς οἰκίαν ἀλείφονται τὸ σῶμα διὰ ἔλαιου καὶ προσκρυμόζουσιν εἰς τὴν δασεῖαν καὶ τὸν βελόνας ἢ καρφίζουσιν δὲν γίνεται νὰ συλλάβῃ αὐτοὺς ἢ πληγόνεται τὰς χειρας ἢ δὲν δύναται νὰ τοὺς κρατήσῃ, διότι τὸ ἔλαιον καθιστᾷ τὸ σῶμά των δλισθηρόν.

Ἐν Πεκίνῳ ἀριθμοῦνται τέσσαρες ἐπαίται εἰς ἐκτὸν ψυχάς· δύεν ἔὰν τὸ Πεκίνον κατοικήται ὑπὸ δύο ἐκκτομψυρίων ψυχῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπαίτῶν ἀναβαίνει εἰς δγδούκοντα χιλιάδας. Ή ἀναλογία αὕτη οὐδόλως πρέπει νὰ φανῇ ἡμῖν παράδοξος, διανύμενης ὅτι ἐν Κίνᾳ τὰ συνήθη στοιχεῖα τῆς δυστυχίας καὶ πενίας εἶναι βαρύτερα ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλο μέρος τῆς οἰκουμένης· διότι ἡ χώρα εἶναι εὐφορίος μὲν, ἀλλ' ἀνεπαρκής εἰς διατροφὴν τοῦ ὄσημέραι αὐξανομένου πληθυσμοῦ.

Τὸ πελογίσθη ὅτι ἔκκστος ἔγγαμος Κινέζος γεννᾷ κατὰ μέσον δρον ἐπτὰ τέκνα· πρόσθες εἰς τοῦτο καὶ τὴν ὀκνηρίαν καὶ τὴν ἀκολασίαν, ἥτις παρουσιάζεται ὑπὸ παντοειδεῖς μορφῶν, ἀνευ τῶν εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς ὑφηλίου παρεμβαλλομένων αὐτῇ περιορισμένη.

Οἱ Κινέζοι ἐπαίτης, μὴ ὑπαγόμενος εἰς τοὺς γόμους τοὺς διακρίνοντας τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ ζῶα, οὐδὲν ἄλλο γνωρίζει ἢ τὸν σωματικὸν πόνον, δην ὑποφέρει μετὰ πλείστης ὀστεοάρθρων, καὶ τοσοῦτον ταπεινὴν κατέχει ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, ὥστε τὰ πάντα θεωροῦνται αὐτῷ ἐπιτετραμμένα.

Ἀποτελοῦντες συντεγμίαν τρόπον τινὰ οἱ ἐπαίται τοῦ Πεκίνου διένειμαν μεταξύ των τὰ διάφορα τῆς πρωτευούσης τμῆματα καὶ αὐτὴν τὴν λεγομένην «ταρταρικὴν ἢ αὐτοκρατορικὴν πόλιν», ἦνθα πρότερον δὲν ἦτο συγκεχωρημένον νὰ πατήσωσιν. Οὐδεὶς τῶν ἐπαίτῶν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν προσδιορισθείσαν αὐτῷ θέσιν· ἐὰν δὲ παραβῇ τὴν διάταξιν ταύτην ἢ δὲν ἀποδειχθῇ ἀκριβής περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου του, προσκαλεῖται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου ἀρχηγοῦ, ὅστις τῷ ἐπιβάλλει ἦν κοίνει εὐλογον πονήν. Αἱ ποιναὶ αὗται εἶναι ἐνίστε βαρύταται, ἀλλ' ὁ ἔνοχος οὐδέποτε οὐδὲ κανὸν δικνούεται νὰ τὰς ἀποφύγῃ, ἐκφράζων τὰ παράπονά του εἰς τὸν μανδαρίνον διότι ἐκ τῶν προτέρων γινώσκει ὅτι οὗτος οὐδόλως ἀναμιγνύεται εἰς τὰ τοιαῦτα.

Πρὸ τίνος εἰς τῶν τοιούτων ἀρχηγῶν τῶν ἐπαίτων, ὅστις μεγίστην ἔξησκει ἐπὶ τῆς ὅλης συντεγμίας ἐπιβροήν, προεχειρίσθη εἰς τὸ ἀξιωμα τοῦ μανδαρίνου· ὁ ἀριστος οὗτος οὐτος ὑπάλληλος ἀπεβίωσε πρὸ πέντε περίπου ἑτῶν. Οἱ γάμος παρὰ τοῖς ἐπαίταις τῆς Κίνας οὗτε θρησκευτικὸς οὗτε πολιτικὸς σύνδεσμος εἶναι· ἔκαστος ἐγκαταλείπει ὅταν θέλῃ ἢ διατάξει τῷ συμφέρει τὴν σύζυγόν του· τὰ δὲ τέκνα οὐδὲ τὸν γεννήσαντα αὐτὰ πατέρας ἀναγνωρίζουσι.

Πολλάκις οἱ πολυάριθμοι τοῦ Πεκίνου ἐπαίταις κατέστησαν ἐπιχειρούντος εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν· διδοῦνται ἢ αὐτοκρατορικὴ κυβερνητικὴς ἔλαβε τὴν πρόνοιαν νὰ διδύνῃ φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ἐν οἷς διανέμονται καθ' ἐκάστην δωρεὰν ἵκαναι μερίδες ζωμοῦ καὶ περιθάλπονται οἱ ἐπαίταις ἐν ὅρᾳ χειμῶνος.

Τὴν σήμερον ὑπάρχουσιν ἐν μόνῃ τῇ πόλει τοῦ Πεκίνου ὄχτὼ πτωχοκομεῖς, συντηρούμενα διὰ τῶν γενναίων συνεισφορῶν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῶν ἐμπόρων, οἵτις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὅλως αὐθικρέτως ὁ τῶν πτωχῶν λεγόμενος φόρος. Τὸ πελογίσθη ὅτι ἐν ἐκάστῳ τῶν ῥυθμέντων πτωχοκομείων τρεῖς ἢ τέσσαρες χιλιάδες πενήτων λαμβάνουσι καθ' ἐκάστην ἀνὰ μίαν μερίδα ζωμοῦ.

I. II.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ

ΤΟΥ

ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΥ ΜΑΤΕΗ

ὑπὸ τῆς θρησκευτικοῦ ἀρχαρπασθέντος χολέρας

ἐρ Λάρρακι τῆς Κύπρου.

Οἱ Λέθροι δαίμων τοῦ θρησκοῦ τὸν βίον ἐγεδρεύων τῆς γεαρᾶς συζύγου σου φθορῶν τὴν εὐτυχίαν,

επῆλθε τὰς ἡμέρας της μὲν ὁδίρας φαρμακεύω^ν
καὶ π. λέγων μὲν τὰ βέλη του τὴν γένην καρδιῶν.

Ἐγὼ τοῦ ὑμεταίον σας αἱ φωτοβόλαι δάδες
ἀρέθιδος τὰς λάμψεις των εἰσέτη λαογράφων,
τὰς διεδέχθησαν ὡχραὶ αἱ γενρικαὶ λαμπάδες,
καρδιοβόλαι δηγγεῖλης συμφροδᾶς.

Κ' ἐτῷ πρὸ ἔτους δημιοὺς ἐκ φίλων χαρμοσύνων
σ' ἐκβιλωτε, τοῦ γάμου σας τελῶν τὴν ἑορτὴν,
γεῦ! συνοδεύει σήμερον μετὰ κλαυθμῶν καὶ θρή-

[rwv]
τῆς γενρικῆς κηδείας σου τὴν ἀλγειτήν πομπήν.

Ω! ήθελα πλησίον σου κ' ἄγω, κ' ἄγω νὰ ἤμην
τὰ φυλικά σου βλέφαρα, Τελέσφορε, νὰ κλείσω,
καὶ φύρον προσφελῆ τελῶν εἰς τὴν πικράν σου

[μητήμην]
κ' ἄγω ἐπὶ τοῦ τάφου σου ἐκ δάκρυν μου νὰ λύσωι.

Εἰς τὴν ὑστάτην ήθελα νὰ εὐρεθῶ στιγμήν σου
καὶ τὸ ἀσκασθῶ τὴν φίλην σου ἐρατεινήν μορφήν,
νὰ λάβω ὕστατος ἄγω τὴν φυλικήν πτοήν σου
καὶ νὰ θρηψώ τὴν πικράν καὶ μαύρην σου ταφήν.

Ἄλλ' ἀν δὲ μὲν εἶχε σύνεδον ἡ γενρική κηδεία,
ἐὰν ἐπὶ τοῦ τάφου σου δὲν μὲν εἶδος νὰ θρηψῶ,

εἰσιγησαν τὰ χειλῆ μου, π. λ. δχι κ' ἡ καρδία!
εἰς τὴν πικράν σου στέρησιν καὶ κλαίω καὶ πονῶ.

Αθήνησι τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1, 1865.

Ἐν τῷ προγονιμένῳ φυλλαρδίῳ εἴπομεν ὅτι παρακιτηθέντος τοῦ ὑπουργείου, ἀνετέθη εἰς τὸν Κ. Δ. Βούλγαρην ἡ σύστασις ἐτέρου ἀλλ' ὁ Κ. Βούλγαρης ἀπέτυχε διότι, ἀπακτίσκε, τὸν ἀποχώρησιν τοῦ Κ. Σπόνεκ, δὲν εἰσηκούσθη, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐπομένης μεταξὺ βασιλέως καὶ αὐτοῦ ἀλληλογραφίας.

«Εἰς τὰς παρατηρήσεις, δις μοὶ ὑπεβάλλατε χθὲς, κ. Βούλγαρη, σᾶς ἀπαντῶ τὰ ἔτης·»

«Ο Κόμης Σπόνεκ δὲν διωρίσθη ποτὲ ἐπισήμως τύμπουλος παρ' ἐμοὶ οὔτε ὑπ' ἐμοῦ, οὔτε ὑπὸ τοῦ πατρός μου, οὔτε ὑπὸ τοῦ ἐν μακρίᾳ τῇ λήξῃ βασιλέως τῆς Δακίας.»

«Διὸ δὲν ἔλαβε ποτὲ ὁ ἴδιος τὸν τίτλον τοῦτον. Τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην τῷ ἀπέδιδεν δὲ κόσμος ἐκ συνηθείας. Πρόδηλον οὗτον, ὅτι δὲν δύναται νὰ παρακιτηθῇ τίτλου τὸν ὅποιον δὲν ἔφερε ποτέ.»

«Ο Κόμης Σπόνεκ ἀπεφάσισε νὰ μὲ συνοδεύσῃ ἐπὶ 2—3 ἔτη ὡς σύμβουλος καὶ φίλος πατρικός, σύμφωνα τὸν ἐμὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἐκείνην τοῦ πατρός μου, τῇ ἥπτῃ συναίνεσσι τοῦ Βασιλέως Φρεδερίκου VII τῆς Δακίας· ἵδον τὸ γεγονός.»

«Τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς γενικὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς, ἀλλ' οὔτε εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλως τε τὸ ἔργον τοῦ Κόμητος παρ' ἐμοὶ ἐγένετο παραδεκτὸν παρά τε τῆς οἰκογενείας μου ὡς καὶ παρά τῆς εἰς Κοπεγχάγην ἀποσταλείσης πρεσβείας ἐν ἔτει 1863.»

«Μὲν δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ὑποσχεθῶ, ὅτι δὲν Κόμης Σπόνεκ οὐδέποτε θέλει ἀναμιχθῆ εἰς τὰ κυβερνητικὰ, καὶ δὲν ἔχετε ἀνάγκην οὔτε ὑμεῖς, οὔτε οἱ συνάδελφοί σας νὰ τὸν βλέπητε δι' ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν δὲν τὸ θελήσπτε οὖτε ἴδοις.»

«Μετὰ τὴν ἔξηγησιν ταύτην, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ δέρητε δυσκολίας καὶ νὰ μοι ὑπεβάλλητε τὸν κατάλογον τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου σας.»

Ο δὲ κ. Βούλγαρης ἔδωκεν αὐθημερὸν τὴν ἔτης γραπτὴν ἀπάντησιν·

«Μεραλεσάτατε!»

«Νομίζω, διτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμφισβητηθῇ σήμερον πρᾶγμα, τὸ διποίον μακρὰ πεῖρα γεγονότων κατέστησεν ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως, ἡ ὑπαρξίας δηλαδὴ τοῦ κόμητος Σπόνεκ, ὡς σύμβουλου παρά τη Γ. Μ. καὶ ἡ ἀνάμιξις αὐτοῦ εἰς τὰ τῆς πολιτείας.»

«Ἀλλως τε, ἐὰν η Γ. Μ. ήθελε μοὶ ἐπιτρέψει σήμερον τὴν πρωτείαν νὰ ἀποπερατώσω τὴν ὁπίαν κατὰ διαταγὴν Της εἰχον ἀρχίσει νὰ γράψω ἐνώπιον Της σημείωσιν, ήθελον προσθέσει εὐσεβάστως, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἔλαχον τὴν τιμὴν νὰ Τῇ ἐκφράσω χθὲς προφορικῶς διὰ μακρῶν, ὅτι ἀνεξαρτήτως τοῦ Σητήματος περὶ τοῦ ἐπιπήμου τῆς θέσεως τοῦ σύμβουλου, τὸ ἔργον τοῦ κόμητος ἀπέβη καὶ πραγματικῶς ἐπιβλαβῆ; εἰς τὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.»

«Ἐπομένως λυποῦμαι μὴ δυνάμενος ν' ἀναδεχθῶ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως, ὅταν η Γ. Μ. δὲν εὐαρεστήται νὰ ἰκανοποιήσῃ κατὰ τοῦτο τὰς εὐχὰς τοῦ Θηνους, ἀφοῦ μάλιστα εἴχον τὴν τιμὴν νὰ προτείνω εἰς αὐτὴν, ὅτι ήδην απέστη αὐτῇ νὰ ἐκλέξῃ τὸν καταληλότερον τῆς ἐκτελέσεως τρόπον.»

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐκλήμη εἰς συγκρότησιν ὑπουργείου ὁ Κ. Ε. Δελιγεώργης, βουλευτὴς Μεσολογγίου, διετίς καὶ συνέθετο αὐτὸν ὡς ἔξης.

1. Δελιγεώργης πρόεδρος, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑξαπετρικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

2. Δ. Χρηστίδης Σύμβουλος τῆς ἐπικρ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Α. Μαυρομιχάλης λογαργὸς καὶ βουλευτὴς, ἐπὶ τῶν ναυτικῶν.